

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 02, luty 2024 15:10

Adrian Pokrywczyński

Odsłony: 67

Co można wliczyć w świadczenie w naturze w rozumieniu przepisów ustawy o pomocy społecznej?
Wypowiedział się w tej sprawie Naczelny Sąd Administracyjny.

W sprawie zaskarżono decyzję SKO utrzymującą w mocy decyzję organu I instancji, którą odmówiono przyznania skarżącemu pomocy w formie zasiłku okresowego z powodu przekroczenia przez stronę ustawowego kryterium dochodowego dla osoby samotnie gospodarującej.

Kwestia sporna na etapie sądowym dotyczyła prawidłowości ustalenia przez organy administracji wysokości dochodu skarżącego, która warunkuje przyznanie zasiłku okresowego. Zdaniem skarżącego kasacyjnie, otrzymana przez niego pomoc od rodziny w postaci uiszczania za stronę (w jej imieniu i na jej rzecz) opłat związanych z utrzymaniem mieszkania, opłat za media, telefon, internet i paliwo do samochodu stanowiła świadczenie w naturze i wobec tego pomoc ta nie powinna być uwzględniona przy ustalaniu dochodu skarżącego na potrzeby przyznania wnioskowanego zasiłku, zgodnie z art. 8 ust. 4 pkt 4 ustawy o pomocy społecznej. Według strony, za kwalifikacją przedmiotowej pomocy jako świadczenia w naturze miało przemawiać to, że skarżący nie otrzymywał wsparcia w formie bezpośrednio pieniężnej (gotówka, przelew na rachunek bankowy) i nie stanowiła ona jego przysporzenia finansowego.

Nie zgodził się z tym stanowiskiem Naczelny Sąd Administracyjny. Jak wskazał skład orzekający: „Świadczenie w naturze to świadczenie, którego przedmiot jest inny niż pieniądz lub wartość pieniężna. Uznaje się za nie np. pomoc rzeczową, żywność, odzież, leki, zaopatrzenie w sprzęt medyczny, nieodpłatne uzyskanie praw (np. darowizna mieszkania lub użyczenie mieszkania, udzielenie schronienia). Takiego charakteru nie można zaś przypisać pomocy uzyskanej przez skarżącego od rodziny, polegającej na regulowaniu za stronę opłat związanych z utrzymaniem mieszkania, opłat za media, telefon, internet, czy paliwo do samochodu. Pomoc ta jest bowiem pomocą finansową, ukierunkowaną na uregulowanie zobowiązań pieniężnych skarżącego i stanowiącą źródło jego utrzymania, zaspokajania potrzeb bytowych.”.

Sąd dodał także, iż bez znaczenia pozostaje dla oceny charakteru takiej pomocy sposób zaspokojenia zobowiązań - czy skarżący sam ureguje należności z pieniędzy otrzymanych od rodziny (w formie gotówki lub na rachunek bankowy), czy też bliscy uregulują je za skarżącego, bez przekazywania mu pieniędzy, a jedynie opłacając mu rachunki i zobowiązania bezpośrednio do usługodawców.

Opracowano na podstawie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 grudnia 2023 r., sygn. I OSK 1991/22. Wyrok prawomocny.